

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19425/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јово Кораћ, адвокат из ..., против туженог ДОО ПХУКЕТ Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Миодраг Подкоњак, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1053/23 од 07.07.2023. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1053/23 од 07.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1858/20 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности Основног суда у Сомбору. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.09.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 59.100,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1053/23 од 07.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.06.2018. године, а вредност предмета спора је 80.000,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. истог закона против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора од 80.000,00 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија није дозвољена.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић